

**Opinia promotora o rozprawie doktorskiej autorstwa mgr. Piotra Woyke
zatytułowanej *Strategie przetrwania. Potencjał odstraszenia w politykach
obronnych Finlandii i Izraela po 1991 roku.***

Uprzejmie informuję, że jako powołany na początku 2022 r. przez Radę Naukową Instytutu Nauk Politycznych i Stosunków Międzynarodowych Uniwersytetu Jagiellońskiego promotor, przyjmuję ukończoną właśnie rozprawę doktorską Pana mgr. Piotra Woyke pt. „Strategie przetrwania. Potencjał odstraszenia w politykach obronnych Finlandii i Izraela po 1991 roku”.

Pracę tę uważam za cenną z kilku powodów. Przede wszystkim jest monografią w zakresie nauk o polityce, szczególnie polityki bezpieczeństwa, stosunków międzynarodowych i administracji. Jednocześnie praca autorstwa Pana Piotra Woyke, z racji podjętego tematu, wchodzi też w obszar nauk o bezpieczeństwie.

Celem pracy Kandydata do stopnia naukowego doktora było stworzenie katalogu cech polityki obronnej wzmacniających potencjał odstraszenia małych państw, poprzez poddanie procesowi naukowemu i przeprowadzenie analizy porównawczej polityk obronnych Finlandii oraz Izraela od zakończenia zimnej wojny do końca drugiej dekady XXI w. Autor przeanalizował polityki obronne obu wymienionych państw stosując jednolity model badawczy, zbudowany na podstawie definicji polityki obronnej.

Napisana przez mgr. Piotra Woyke praca „Strategie przetrwania. Potencjał odstraszenia w politykach obronnych Finlandii i Izraela po 1991 roku”, w swojej zasadniczej części składa się z czterech rozdziałów.

Pierwszy rozdział został poświęcony rozważaniom definicyjnym i teoretycznym związanym z takimi kwestiami jak przetrwanie, polityka obronna czy odstraszenie. Rozdział ten, zawiera również opis zastosowanego modelu badawczego, doboru próby badawczej i źródeł.

Następny z rozdziałów dotyczy polityki obronnej Finlandii i został podzielony przez Autora na trzy podrozdziały. Podrozdziały dotyczą następujących zagadnień: uwarunkowania kształtowania się polityki obronnej Finlandii po roku 1991, strategiczny wymiar fińskiej polityki obronnej i struktura fińskiej polityki obronnej. Trzeci rozdział został oparty na podobnym schemacie i dotyczy polityki obronnej Izraela.

Ostatni z rozdziałów przedstawia wyniki łącznej analizy badań prowadzonych nad oboma studiami przypadku i zawiera ich porównanie w poszczególnych obszarach. Struktura tego rozdziału opiera się na podobnym schemacie co rozdziały drugi i trzeci.

Zwieńczeniem pracy jest podsumowanie, prezentujące katalog cech polityki obronnej, które wzmacniają potencjał odstraszania tzw. małych państw. Sama rozprawa oparta jest na bogatej, zróżnicowanej i właściwie wykorzystanej bazie źródłowej.

W sposób niezwykle zdyscyplinowany, co należy, Autor trzyma się zasadniczego nurtu rozważań.

Na koniec, pragnę podkreślić, iż niniejsza rozprawa jest w polskiej literaturze przedmiotu pierwszą poważną próbą stawiającą sobie za cel ukazanie polityk obronnych i strategii odstraszania w ujęciu komparatywnym, w oparciu o studia przypadków dotyczących państw nie będących mocarstwami.

Reasumując, rozprawę Pana mgr. Piotra Woyke oceniam jako poważną pracę z zakresu nauk o polityce, w szczególności polityce obronnej. W mojej opinii odpowiada ona w pełni formalnym wymogom stawianym, zgodnie z przepisami ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym, rozprawom doktorskim.

W związku z powyższym, zwracam się z prośbą o powołanie recenzentów i komisji ds. przeprowadzenia przewodu doktorskiego mgr. Piotra Woyke.

prof. dr hab. Hubert Królikowski

